

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	18.30	18.30
Bobrová	10.45	18.00			17.30

5. července – sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy

6. srpna – Proměnění Páně

V neděli dne 15. června 2008 pořádá schola z Bobrové v 15:00 v kostele sv. Petra a Pavla v Bobrové koncert. Vstupné dobrovolné, které bude věnováno na opravu fasády fary v Bobrové. Srdečně vás zvou farář otec Jan a všichni členové scholy.

Modlitba matek

- setkání se konají pravidelně – sledujte nástěnku pod věží

Velehrad 18. - 20. července 2008 setkání české a slovenské mládeže - společná oslava Světových dnů mládeže ve spojení WYD Sydney 2008, motto: „Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky“ (Sk 1,8) bližší informace www.activ8.cz

Rok svatého Pavla 29. června 2008 – 29. června 2009

Svatý Pavel je společně se svatým Petrem jeden z hlavních patronů naší diecéze i jejího hlavního chrámu na Petrově. **V brněnské diecézi bude slavnostně zahájen pontifikální bohoslužbou 29.6.2008 v 9.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně, na kterou jste všichni zváni. Mše bude přenášena Radiem Proglas.**

Po ní bude kolem katedrály připraven svatopavelský jarmark, malé občerstvení, příjemné posezení, pro děti skákací hrad, ap. Zájemci mohou navštívit expozici Diecézního muzea Vita Christi i výstavu v kryptě katedrály Světové chrámy na dlani, apod.

Oblastní charita Žďár nad Sázavou se v měsíci květnu zapojila do sbírky „Brýle pro Afriku“, kterou uspořádala obecně prospěšná společnost Siriri, mezi jejíž zakladatele patří zástupci řádu bosých karmelitánů. Zhruba **1 900 kusů dioptrických brýlí** se sešlo na správě oblastní charity ve Žďáře nad Sázavou. Brýle byly zaslány do Prahy, kde projdou očima odborníků, kteří je vyčistí, přeměří a popíší a následně zašlou do Středoafrické republiky k užívání. **Všem, kteří se na sbírce podíleli, patří velké Pán Bůh zaplat!**

Teologický kurs v Brně - trvá jeden školní rok a nabízí základní teologický přehled. Je určen těm, kdo se chtějí vzdělávat pro vlastní potřebu, a po tomto prvním roce kurz ukončit, nebo i těm, kdo by chtěli v budoucnu pokračovat a pomáhat ve farní katechezi nebo jiné pastorační činnosti. Nejbližší Teologický kurs se plánuje na školní rok 2008-09. Teologický kurs se střídá s kurzem Katecheta: jeden rok je kurz Teologický, další rok kurz Katecheta.

KUNHUTA
novoměstský farní zpravodaj

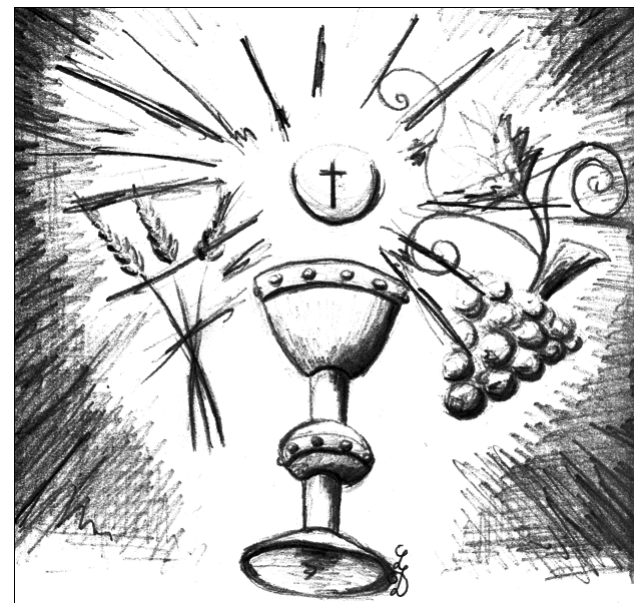
Nové Město na Moravě
červen 2008

Eucharistie jako setkání s Ježíšem

Do eucharistické slavnosti vnáším celý svůj všední den. Při této hostině zakouším Krista tělesně – jím a piji jeho vtělenou lásku.

Při modlitbě před proměňováním, v níž vzývám s rukama vztaženými nad dary chleba a vína Ducha svatého, aby je proměnil v Ježíšovo tělo a krev, prosím o to, aby Duch svatý proměnil i mou práci, konflikty, touhy, přání, zklamání a hořkost a aby i v nich zazářil. Prosím, ať Pán nepřijde jenom do chleba a vína, ale do všeho, co myslím, co říkám a co dělám. Ať to všechno zvěstuje Krista. Ať se to všechno stane jeho prostřednictvím chlebem a vínem pro lidi, ať se to stane pokrmem k radosti srdce.

V eucharistii Ježíše přijímám tělesným způsobem do svého nitra, dává mému životu novou chuť, v celém mém těle cítím, jak mě jeho láska proniká. Pokouším se soustředit všechny své smysly a nejhlubší touhu svého srdce na něho a doufám, že Ježíšův duch promění mé vztahy k druhým i mou práci. Představím si naprosto konkrétně své denní povinnosti, setkání s druhými. Setkám-li se s nimi a uvědomím si, že je Ježíš ve mně i v nich, jak se pak na ně budu dívat a jak je oslovím?

z knihy 50x Ježíš - Anselm Grün

Tajemství eucharistie

Nestává se vždycky, že si člověk zachová schopnost žasnout až do vysokého stáří. A vůbec už není samozřejmé, že nepřestane žasnout nad tím, s čím se setkává denně po celý svůj život. My jsme zvyklí chodit na mši, jsme zvyklí chodit ke svatému přijímání. Ovšem i po mnoha letech zůstává pravdou, že nás přesahuje a že nechápeme, oč vlastně jde. Je totiž namístě, abychom si ve vztahu k eucharistii zachovali trochu pokory. Musíme se stát lidmi, kteří umí vidět očima srdce, kteří umí děkovat a žasnout. Kež sám Pán přítomný v eucharistii v nás obnoví tyto ctnosti duchovního dětství. Nechtějme se tohoto velikého tajemství zmocnit, ať rozumným poznáním či nějakou praktikou, ale dovolme mu, ať uchvátí ono nás.

Od nejstarších dob církev uvádí křesťana do významu eucharistie. Nic však nemůže nahradit osobní touhu každého z nás, co nejvíce se Pánu v eucharistii přiblížit. Podobně jako se člověk nenaučí modlit četbou knih o modlitbě, ale jen tím, že se začne modlit a v modlitbě vytrvá, tak není možné docenit tajemství eucharistie pro náš život, dokud si nenajdeme čas osobně se vystavit Ježíšově skryté přítomnosti v eucharistii a dokud se nebudeme zajímat o hlubší význam tohoto dění a dokud nevstoupíme do liturgického slavení více srdcem.

Symbol zmrtvýchvstání

Eucharistie je svátostí věčného života. Svátosti mají zvláštní sílu působit to, co symbolicky vyjadřují. Aby se člověk uchoval naživu, potřebuje pokrm. Nedostatek pokrmu působí oslabení organismu a nakonec přichází smrt. Ve svátosti se přechází od hmotného k duchovnímu. Voda je prostředkem k očištění těla, ale ve křtu je očištěna také duše, poskvrněná hříchem. V eucharistii, v chlebu a vínu, se živý duchovní život, který je svou povahou nesmrtelný.

Ale v eucharistickém ritu je ještě jedna symbolika, jež nám často uniká. Můžeme ji krátce vyjádřit takto: V současném stavu lidstva, to je ve stavu po hříchu, vstupuje člověk do věčnosti smrtí a pak vzkříšením. I tento zřetel je přítomen v symbolice eucharistie. Zříkáme se chleba, kterým se živíme, a nabízíme ho Bohu na oltáři. V nejstarších rituálech se předpokládalo, že božstva jí pokrm, jež se jim nabízejí. Připomíná to starozákonní vyprávění z knihy proroka Daniela (Dan 14,1). Židé si byli dobře vědomi, že Bůh Izraele nejí tělesný pokrm. Přesto pokračovali v této praxi předkládat chléb na oltář, a aby tím dali najevo, že se zříkají radikálně všeho, chléb pálili, zcela ho zničili v oběti. I křesťané pokračují v této praxi obětování chleba a vína Bohu. Jejich obětování je symbolem našeho života, který je smrtí zmařen, ale následně jej opět získáváme prostřednictvím zmrtvýchvstání.

Náš život je plný obětí. Princip, jenž je inspirován, je však vždy týž: dáváme jednu věc, abychom získali druhou, odlišnou. V obchodě platíme určitou sumu peněz, abychom získali zboží, platíme za námahu práce. Pro křesťany, kteří se živí tělem a krví Kristovou, je věčný život roven zmrtvýchvstání, je posvěcením našeho těla, jež je symbolicky obětováno na oltáři spolu s chlebem a vínem. Obětujeme obyčejný chléb a víno, získáváme stejný chléb a víno, ale nyní posvěcené, zbožštěné.

(Tomáš Špidlík – Eucharistie)

Žďárská charita slaví patnáctiny

Oblastní charita Žďár nad Sázavou slaví v průběhu celého letošního roku patnáct let svého vlastního působení na území regionu. V rámci oslav nabízí několik zajímavých akcí, které jsou určeny pro širokou veřejnost.

V pátek 13. června v Kulturním centru Batyskař ve Žďáře nad Sázavou se uskuteční červnová narozeninová oslava určená zejména pro všechny zaměstnance, dobrovolníky, sympatizanty, přátele a známé s názvem **„Večírek pro pomáhající.“** Smyslem celé akce je poděkovat a přinést dobrou náladu. **Výtěžek této akce je určený na podporu denního stacionáře Nesa ve Velkém Meziříčí,** jehož služeb využívají zejména děti a dospělí s postižením a kde právě probíhají přípravy na rekonstrukci a rozšíření. Současně jsou po celý červnový měsíc v Kulturním centru Batyskař na náměstí Republiky 11 ve Žďáře nad Sázavou vystaveny fotografie z prostředí denního stacionáře Nesa. **Výstava s názvem „Nejsme Sami..“** je otevřena denně od 3. do 30. června 2008. Autory fotografií jsou pracovníci Oblastní charity Žďár nad Sázavou.

Z historie žďárské Charity...

Oblastní charita ve Žďáře nad Sázavou vznikla v roce 1993 jako jedna z osmi složek Diecézní charity Brno, která byla znovu obnovena brněnským biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem v roce 1992. Jako první vznikl v roce 1993 projekt **Charitní ošetřovatelské a pe-**

čovatelské služby. Nyní jsou již obě služby oddělené. S **Charitní pečovatelskou službou** je úzce provázána **Včela – centrum aktivizačních programů pro seniory** v Bystřici nad Pernštejnem, která nabízí možnost aktivního trávení volného času všem seniorům. Dalším projektem je **Nadosah - centrum prevence** (bývalý D-STOP), který vznikl v Bystřici nad Pernštejnem v roce 1996. O rok později (t.j. 1997) vzniká ve Žďáře nad Sázavou obdobné zařízení s názvem **Poradna pro děti a mládež** (nyní **Ponoroka - centrum prevence**) a v roce 1999 vznikl pod záštitou obce **Nížkov Domov pokojného života. Klub v 9 - centrum služeb pro podporu duševního zdraví** zahájil svoji činnost v roce 2001 jako součást Poradny pro děti a mládež. Nyní je Klub již samostatným projektem. Od 1.1.2004 je Oblastní charita provozovatelem zařízení **Nesa - denní stacionář** pro osoby s mentálním a kombinovaným postižením, které sídlí ve Velkém Meziříčí. **Kopretina – centrum pro rodiče s dětmi** se sídlem v Radešinské Svratce se stala součástí Oblastní charity Žďár nad Sázavou v roce 2004 a od té doby rozšířila svou činnost o pobočky v Bystřici nad Pernštejnem, ve Žďáře nad Sázavou a Velkém Meziříčí. Desátým projektem je **Kambala – dobrovolnické centrum,** která se zabývá systematickou prací s dobrovolníky, podílejících se především na realizaci projektů Charity, a humanitární pomocí v případech potřeby.

Boží činnost je vzorem pro lidskou činnost.

Jestliže si Bůh sedmého dne „odpočinul“ (Ex 31,17), i člověk má „odpočívat“ a dovolit i druhým, především chudým, aby si mohli oddechnout (Ex 23,12). Sobota přerušuje každodenní činnost a umožňuje odpočinek.

Výlet farnosti do kláštera v Želivi

V sobotu dne 10. května 2008 se uskutečnil tradiční výlet, a přestože byl prvotně určen pro ministranty a mládež, ukázalo se, že rozšíření pro celou farnost byla velice dobrá zkušenost.

V 8:00 odjíždělo z farnosti Bobrová a Nové Město na Moravě přesně 48 lidí všech věkových kategorií – od útlého dětského věku až po naše nejstarší farníky. Cesta začala společnou modlitbou a při jízdě autobusem nám byl přestaven program celého dne. Před půl desátou jsme stáli na dvoře premonstrátského kláštera v Želivi. Klášterem a klášterním kostelem nás provázel premonstrátský novic, který nás seznámil s historií tohoto místa. Klášter byl založen již ve 12 století a během svého života toho zažil vyhoření, přestavby, slávu i pád. Snad nejvíc poznamenal celý klášter komunistický režim, který na něm zanechal kruté ještě dnes viditelné stopy. V padesátých letech zde komunistický režim zavedl jedno z nejkrutějších míst určených pro věznění kněží a řeholníků. Internovaní kněží zde byli hrozným způsobem mučeni, jen při představě určitých způsobů mučení se člověku z toho dělá špatně a když si představím, že toto muselo prožít obrovské množství lidí...

Od 60 let až do roku 1989 zde byla psychiatrická léčebna a konečně v roce 1990 byl celý klášterní areál vrácen po správných rukou. Náš průvodce mluvil slovensky a překvapilo nás, že některé naše děti mladší 18-ti let již slovenštině vůbec nerozumí. Také jsme si uvědomili, jak moc upadají v zapomnění krutosti

spáchané minulým režimem, a jak se o nich málo a neurčitě mluví. Někdy to vypadá jako by byl strach mluvit o hrozném chování člověka k člověku.

Po této velice zajímavé a obohacující prohlídce kláštera a kostela jsme se přesunuli na druhý konec klášterního dvora k prohlídce klášterního pivovaru. Klášterní sládek nám ukázal místa, kde se vaří, zraje a balí pivo. Zároveň nás seznámil i s podmínkami, které musí být splněny, aby pivovar mohl nést označení klášterní a honosit se jím. Poté následovala ochutnávka, při které jsme si každý mohli dopřát tolik, kolik kdo snese. Po té následoval přesun do města kuriozit a rekordů – do Pelhřimova. Procházka krásným centrem města v nás zanechala vzpomínky na udržované a čisté město. V obranné věži starého městského opevnění na nás již čekalo muzeum všechny možné i nemožné české rekordy a svůj koutek zde našly i rekordy světové. Mohli jsme si také prohlédnout všechny Nej... České republiky – nejmenší, největší, nejtěžší, nejdelší, nejsilnější, atd. Doufám, že každý si přišel na své a našel si i sobě nejmilejší rekord.

Výlet zakončilo poděkování za celý uplynulý den. Počasí nám přálo, zajímavý program nás velice obohatil a rozšířil naše vědomostní znalosti. Věřím, že příští rok se uskuteční další výlet farnosti, který bude pořádaný pro celou farnost bez jakéhokoliv omezení.

Václav Šustr

Na současného člověka - a možná na každého člověka - působí mnohem více „zázrak“ lásky než mimořádné jevy a zázraky.

Milé děti,

v měsíci květnu jsme věnovali zvláštní pozornost Panně Marii. Panna Maria – Matka Boží, orodovnice a pomocnice v každý čas. Byla to obyčejná dívka z Nazareta, kterou si Bůh vybral za matku svého Syna Ježíše. Všichni Ji známe,

▶	1	2	3	4	
11	4	8	1	D	5
10	3	Y	7	6	6
5	2	9	N	10	1
9	C	11	5	11	7
	1	6	5	8	

Jak učit děti modlitbě

Děti měly vždycky radost, když jim tatínek slíbil, že se s nimi bude modlit večerní modlitbu. „Tatí, zhasneme zase světlo a rozsvítíme si svíčku, jako poslední, ano?“ připomínal Jirka. „A dneska zhaset budu já, tys zhasel minule“ ubezpečovala se Monika. „Rozsvítíme,“ slíbil tatínek, „protože světlo svíčky nám připomíná, že Pán Bůh je s námi i ve svět-

uctíváme a modlíme se k Ní. Je pro nás jedinečným a největším příkladem toho, jak se přiblížit k Bohu. Také nás ale určitě přitahuje tím, jaká byla. O její neobyčejné skromnosti a pokoře se zpívá v jedné mariánské písni: „*Maria bez nápadných divů, Maria bez kázání, Maria bez velikých činů, Maria bez boje. Maria velká je tím, že řekla Bohu celým svým životem ANO.*“

Panna Maria může být příkladem nám všem, protože je výjimečná svou..... (řešení tajenky obvodové doplňovačky).

Do vnitřního silně ohraničeného čtverce svíslé doplň názvy čtyř obrázků. Každé slovo je na čtyři písmena. Potom napiš do políček po obvodu čtverce stejná písmena ke stejným číslům tak, jak ti to vyšlo ve vnitřním čtverci. Tak získáš tajenku, kterou přečteš, když budeš postupovat od šipky po směru hodinových ručiček.
Vaše kamarádka

nici, zde, a proto si musíme při modlitbě dávat pozor, co a jak mu říkáme.“

Všechno mluvení o Bohu by bylo málo, kdyby současně, od samého počátku, nebylo spojeno s mluvením s Bohem. Bůh není nějaká věc, kterou mohu popisovat. Bůh je ten, kdo je tu živý s námi. Proto jej můžeme oslovovat a můžeme s ním a k němu mluvit. Modleme se: Pane Bože, tvá láska nás oslovuje a my ti smíme odpovídat. Děkujeme ti za to.

Ministrantské setkání v Olomouci

Dne 10. května 2008 se konalo ministrantské setkání v Olomouci. Tohoto setkání se zúčastnili i ministranti z naší farnosti. Pro všechny ministranty z celé diecéze měli bohoslovci v Olomouci připravený pestrý program. Všichni účastníci byli rozděleni do věkových kategorií a ty byly rozděleny do několika družstev. Každé družstvo mělo svého patrona. Společně jsme prožili mši sv. v kostele Panny Marie Sněžné a prohlédli si prostory olomouckého semináře, kde jsme i poobědvali. Po obědě jsme soutěžili na těchto stanovištích:

1. Liturgie – hledali jsme 10 rozdílů mezi dvěma kalichy, 2. Hledání dobrých vlastností, 3. Pexeso, 4. Skládání obráz-

ku sv. Cyrila a Metoděje, 5. Přenášení surovin – ve dvojicích jsme přenášeli míčky (suroviny) mezi rameny, 6. Sv. Pavel – hráli jsme tichou poštu (úryvek z Evangelia), 7. Překládání článku z činštiny do češtiny

Za každé stanoviště jsme dostali určitý počet bodů. Já jsem byl ve skupině sv. Dominika spolu s dalšími čtyřmi ministranty od nás. Nasbírali jsme dohromady 31,5 bodu. Kolem půl čtvrté bylo vyhlášení výsledků. My jsme se umístili na 2. místě. Pak jsme se všichni rozloučili a jelo se domů. Setkání se nám všem líbilo a můžu říci alespoň za sebe, že dá-li Pán Bůh, za tři roky pojedou zase !!!

ministrant Jan Trödler

Nechme se přetvářet Ježíšovým Duchem

V posledních letech se můj vztah k Ježíši proměnil. Nyní mi jde především o otázku, jak Ježíš určuje můj všední život a jak mohu při řešení a snášení každodenních konfliktů stále více vrůst do jeho podoby. Zda v něho věřím nebo ne, je podle mého soudu zjevné na tom, zda se ve zkušenostech dennodenních střetů, zklamání, nepochopení, osamělosti, zranění a opuštěnosti poddám hořkosti a zatvrdím se, nebo zda se dám právě v místě, kde mě všichni opustili, kde mě urážejí a drásají mé staré rány, přetvářet Ježíšovým Duchem. Ježíš se v uvedených okolnostech nezatvrdil. I v nepřátelském prostředí žil z vnitřního zdroje lásky a v ní setrval i na kříži.

Tady vnímám pro sebe výzvu, abych se dal prostupovat uprostřed konfliktů a sporů všedního života jeho duchem. Dobře znám pokušení zahořklosti a zatvrdlosti ve snaze obrnit se. Jakmile si však v sobě uvědomím hořké a nenávisné pocity, záleží mi na tom, abych je předal Ježíši. V uvedených okamžicích se rozhoduje o mém dalším následování: zda se oddám své hořkosti nebo v sobě popřeji prostor mírnosti a milosrdenství Božího Syna. Každá banální situace se tak stává výzvou, abych vzal Krista ve svém životě vážně a abych ho následoval.

z knihy 50x Ježíš - Anselm Grün

***Nepokoušej se zabudovat mne do svých plánů,
ale pokus se najít své místo v mých plánech.
Učňi mne svou první starostí a já se o tvé starosti postarám.***

Ztráta smyslu pro hodnoty

Lidé nevidí a neposuzují hodnoty ve světle víry, očima víry, ale očima svýma, svými city. Rádi mluvíme o těch druhých. Ale co my sami? Kdo se dokáže zeptat: Jak jsem na tom já? Kde se v mém žebříčku nacházejí například hodnoty posmrtného života? Jak často na ně myslím? Neříkám si „lepší vrabec v hrsti než holub na střeše“? Každý z nás je nějak zasažen touto epidemickou barvoslepostí vůči hodnotám.

Je nutno začít s léčbou nejen u sebe, ale zároveň ve svém okolí. Jak na to?

Těm, kteří ztratili smysl pro hodnoty, musím dát příklad. Ať vidí, že se nerozhodují rozumem, vědecky nebo podle názoru většiny, ale vždy podle rady Duha svatého. Jak vypadá můj vztah k Duchu svatému? Stojím o něho? Prožívám jeho přítomnost? Dávám mu přednost před svým rozumem? Jedině on nám může dát tu nejlepší radu, sílu, vytrvalost, energii. Bůh se rozhoduje jedinečně Duchem svatým. Ani já se nesmím rozhodovat jinak.

*z knihy
Zapalují? na minutu s L. Kubíčkem*

Modlitba k Panně Marii – Matce Důvěry

Maria, Matko Důvěry, tys neochvějně spoléhala na Boží lásku i v nejtěžších zkouškách svého života, když jsi pociťovala nebezpečí, bezmocnost a osamocnost, a tím jsi dala Pánu příležitost, aby na tobě vykonal veliké věci. Od tebe se chceme učit opravdově důvěřovat našemu Bohu a tak jako ty ho

vytrvale milovat za všech okolností a odevzdaně s radostí přijímat jeho vůli, i kdyby měnila naše plány a byla pro nás těžká.

Maria, tvé přimluvě svěřujeme spásu svou i svých bližních a všechny své pozemské úmysly a starosti, ať i skrze nás může být oslaven náš Pán. Amen.

Jak se připravit na den, který nás čeká?

Aneb i napumpování pneumatik může být mystickým činem...

Jak se lépe připravit na den, který je před námi, než tím, že si stanovíme cíle nebo výsledky, jichž chceme před jeho skončením dosáhnout (i když nemám zrovna v oblibě tato slova, která byla pošpiněna světem komerce a získala tak odstín, jemuž bych se raději vyhnul). Ale poté, co nabídneme den Bohu a v duchu si ho předem promítneme s cílem přeměnit ho, je dobré učinit rozhodnutí, že uděláme to, nač bychom jinak pravděpodobně nebo i schválně zapomněli.

Mohou to být všední povinnosti, které stále odkládáme, jako výměna povlečení, napumpování pneumatik nebo odmrazení lednice nebo i něco důležitějšího. Vždycky je tu někdo z přátel či příbuzných, kdo je nemocný nebo potřebuje pomoci, komu bychom měli zavolat, napsat nebo za ním dokonce na pár minut zajít. Anebo bychom si možná měli udělat předsevzetí, že se omluvíme někomu z rodiny, známému či kolegovi v práci za své včerejší chování.

*Text z knihy Davida Torkingtona
Mystika všedního dne*